

Körös Lobogó

Az R. M. P. Arad-városi és rajoni bizottsága, a városi és rajoni néptanács lapja

XIII. évfolyam,
3693. szám
4 oldal,
20 bani
1957,
január 11,
péntek

Lapunk tartalmából:

- Nagyobb figyelmet a gazdaság fejlesztésére (2. old.)
- Az IMSz könyvecskéi ünnepe és átadása (2. old.)
- Testnevelés és sport (2. old.)
- A Szovjetunió és a Német Demokratikus Köztársaság kormánykötésének közös nyilatkozata (3-4. old.)
- Az ENSZ közgyűlés ugra tárgyalta az úgynevezett „magyar kérdést” (4. old.)
- Anthony Eden brit miniszterelnök lemondása (4. old.)
- Az Albán Népköztársaság kiáltásának 11. évfordulója
- Támadás a nyugatnémetországi szovjet nagykövetség épülete ellen (4. old.)

Egységes elhatározottsággal — a nagyszerű cél felé

Nagyfontosságú találkozóra került sor az utóbbi napokban. A találkozó színhelye az ellenforradalmi gaztettek következtében sokat szenvedett magyar főváros volt, s maga ez a tény is növeli a lezajlott tanácskozások rendkívüli jelentőségét.

Bulgária, Csehszlovákia, Magyarország, Románia és a Szovjetunió párt-, valamint kormánykötéségei tartottak megbeszéléseket Budapesten, s ezek a tanácskozások a proletármegmozgásnak újabb világszóló eseményét jelentik.

Megmutatkozott ezalkalommal is, hogy az imperialisták és bencének semmiféle mesterkedése sem képes éket verni a szocialista országok közé, amelyek — noha saját adottságaiknak leginkább megfelelő feltételek között építik a szocializmust, — egyek a proletárinternacionalizmus eszméjében, egyek az imperialisták cselvetései kivédésére irányuló elhatározottságukban.

Ennek a találkozásnak — amellyel csaknem egyidőben ment végbe a Szovjetunió és a Német Demokratikus Köztársaság párt- és kormánykötéségei között létrejött moszkvai megbeszélés és közvetlen utána Csu En-laj a Kínai NK miniszterelnökének moszkvai látogatása, és amelyet megelőztek a Szovjetunió, a Lengyel Népköztársaság párt- és kormánykötéségeinek tárgyalásai — gyakorlati eredményei kétségtelenül megmutatkoznak majd nemcsak a szocialista tábor országainak egymáshoz való jövőbeni viszonyában, hanem az egész nemzetközi életben.

Újból bebizonyosodott ugyanis, hogy amíg az imperialista országokat az érdekellentétek tántorgó szakadéka választja el egymástól, addig a szocialista államok lényegében közös ügyet védelmeznek; a szocializmusnak minden dolgozó számára szent ügyét. Ez pedig olyan bástya, amelyen megtörik az imperialisták minden hatalma.

Amíg a Szovjetunió kormánya 1956 október 30-i nyilatkozatában teljesen világosan és félreérthetetlenül kinyilvánította álláspontját a szocialista országok egymáshoz való kapcsolatairól, addig az imperialista táborban megmutatkozó elhatározások — különösen Amerika, Anglia és Franciaország kormányainak nyílt nézeteltérése egyértelműen bebizonyította, hogy az imperialisták között nem volt, nincs és nem is lehet érdemtelenségek. Edennek, Nagy-Britannia miniszterelnökének lemondása is ennek a ténynek az alátámasztása.

Az önző érdekeken alapuló imperialista kapcsolatok ellentétét a budapesti találkozó résztvevő négy baráti állam köztársaságai olyan anyagi és erkölcsi támogatásról biztosították az ötdik résztvevő — Magyarország — köztársaságát, amely megszilárdította a ma-

gyar forradalmi munkás-paraszt kormány helyzetét. Mindezzel a baráti államok hozzájárultak egy szocialista állam boldogabb jövőjének kialakításához, megteremtve ehhez a szükséges gazdasági-politikai feltételeket.

Miben rejlik tehát a szocialista országok egymás közötti kapcsolataiban, valamint a tökéletes országok egymáshoz való viszonyában megmutatkozó mélyreható különbség magyarázata?

Elsősorban abban, hogy a szocialista országoknak nincsenek gyarmatosító törekvései. Nem konkurrálnak egymással, hanem ellenkezőleg, ki egészítik egymás szükségleteit, nem féltékenykednek egymásra és örülnek egymás sikereinek. Ez egyébként megmutatkozik a közös nyilatkozat hangjában is, amelyet a budapesti tárgyalások után kiadtak és amely felsorolja a tárgyalásokon résztvevő országok hatalmas sikereit, amelyeket a szocializmus, illetve kommunizmus építésében elérték. Megmutatkozik a különbség továbbá abban is, hogy a szocialista országokat a marxizmus-leninizmus minden lényegző tanai egyesítik a kül- és belpolitikai kérdések megítélésében és elemzésében.

Ezzel szemben a tökéletes országok állandóan marakodnak egymással, egymás gyarmatainak elhódítására törekednek. Különböző „doktrínákat” — „Eisenhower-doktrínát”, „Churchill-doktrínát” — állítanak fel, amelyek nem hogy összekötnek őket, hanem még magasabbra emelik a közbülső levő választásokat. Saját nehézségeiket más országokkal szembeni támadásokkal, más országok belügyeibe való beavatkozással akarják palástolni. Mindezek a kísérletek azonban visszaütnek elindítóikra és ez a tény csak még jobban fozozza egymással szembeni aszarkodásukat.

Mindazok számára, akiknek szent a béke ügye, nagy megnyugvást jelent a tudat, hogy a békétábor vezető ereje, a Szovjetunió és a többi szocialista államok közötti kapcsolatok, ha lehet, még szilárdabbak, mint a múltban voltak. Ez pedig a béke fenntartásának, biztonságának egyik legalapvetőbb biztosítója. Az egyetemes megsegítésére irányuló törekvés annak a felismerésből bizonyítja, hogy a szocialista államok bármelyik elleni merénylet azonnal csatasorba állítja valamennyi szocialista országot.

Tudatában vagyunk annak, hogyha az imperialistáknak a hatalmas békétábor bármelyik szakaszán sikerülne rést ütniük, ez az általános békét és biztonságot, a szocializmus ügyét veszélyeztetné. Szilárd egységünk pedig kudarcba fullasztja az imperialisták minden bizonnyal tovább folytatódó kísérletezéseit és az átkos emlékü „hidegháború” felállítására irányuló törekvéseit.

Megvitatták a plenáris ülés határozatait

Szerdán a munkások befejezése után a G. Dimitrov gyár géposztályának kommunista gyűlést tartottak, amelyen megvitatták az RMP Központi Vezetősége plenáris ülésének határozatait és a tartományi pártbizottság konferenciájának határozatait.

Boza Nicolae elvtárs, az alapszervezet titkára vezette a gyűlést, Galli Sándor elvtárs, az üzemi pártbizottság titkárhelyettese pedig ismertette a plenáris ülés határozatait. A felszólalók kivétel nélkül javaslatokat terjesztettek elő, melyeknek alkalmazásával a jövőben munkájukat kívánják megjavítani. Petrás János villanyszerelő felszólalásában rámutatott arra, hogy a terv teljesítésében mutatókozó lemaradás nagyrészt az anyaghiánynak tulajdonítható. Gherman Dumitru elvtárs, az igazgató helyettese arról beszélt, hogy milyen intézkedések szükségesek az anyagellátás megjavításához. Gherman elvtárs felhívta az egybegyűlést, hogy nagyobb figyelmet fordítsanak az anyagokkal való takarékoságra. Soimu Ignat, a műhely szakszervezeti bizottságának elnöke arról be-

szélt, hogy milyen nagy jelentőségű a munkások szempontjából az új fizetési rendszer. Az új fizetési rendszerrel beszélt Kóhánai György elcsztengályos is, aki egyben kifejtette, hogy a munkások határozottan kiáradnak a plenáris ülés dokumentumai-ból eredő feladatok teljesítéséért.

Blagaia Ioan elvtárs, az üzemi szakszervezeti bizottságának elnöke a munkásoktól és a dolgozó parasztságtól szövetsége megerősítéséről beszélt, és arról, hogy a falusi dolgozók örömmel fogadják a kötelező beszoigálatás megszüntetését. Hangsúlyozta, hogy a jövőben javítani kell a szakszervezet munkáját, majd ismertette azokat a feladatokat, amelyek a szakszervezetekre hárulnak a munkások szakképzése, a szocialista verseny megszervezése, a termelési terv teljesítése terén.

Blaj Chonghe elvtárs, a városi pártbizottság első titkára befejezől választotta a feltejt kérdésekre. A gyűlés résztvevői kifejezték elhatározásukat, hogy teljes lendülettel munkálkodnak a Központi Vezetőség határozatainak teljesítéséért, a dolgozók életszínvonalának növeléséért.

Közeledik a választások napja

A mozgositó munka eredménye FELÍRTAK-E A NÉVJEGYZÉKEK?

Amikor ellátogattunk a Szabó Árpád kultúrotthonba, ahol Arad déli körzetének 2. számú szavazóhelyiségét létesítették, Maxinan Teodor és Brad Rodica, az NDF részéről éppen felvilágosítást adtak egy idősebb férfinak a nagymegmozgositási képviselőválasztásokkal kapcsolatban. Közben mind többen érkeztek a terembe hogy ellenőrizték nevüket a választói névjegyzéken.

Kérésünkre Maxinan Teodor elmondotta, hogy január 9-ig mintegy 320 szavazati joggal rendelkező állampolgár jelentkezett ellenőrizni a névjegyzéket.

— Ez főleg annak tulajdonítható, — mondotta Maxinan Teodor —

hogy a cukorgyár pártalapszervezete, amely Arad déli körzetének 2. számú szavazóhelyiségét patronálja, agitátorai segítségével mozgositja a lakosságot. Ezenkívül értékes segítséget nyújtott a Szabó Árpád kultúrotthon színjátszó csoportja, amely január 8-án este a választásokkal kapcsolatosan előadást tartott. Ezalkalommal felhívtuk a jelenlévők figyelmét arra hogy jelentkezzenek ellenőrizni a választói névjegyzéket.

Az ellenőrzés alkalmával eddig hét eset fordult elő hogy szavazati joggal rendelkező állampolgár neve kimaradt az összeírásból, tizet pedig tévesen tüntettek fel.

Megvalósítások Aradrajonból

Négy év fűkrében

A néptanácsok végrehajtó bizottságai és a képviselők egyaránt szívügyüknek tekintették a községek és falvak közötti utzakaszok javítását. Ezt bizonyítják az alábbi példák:

Aradváros—Világos és Szőlős községek között mintegy 20 kilométernyi utzakaszt javítottak meg. A javítás 4 millió lejbe került.

Arad—Lippa, Arad—Perjámos, Arad—Pécska—Nagyalak között, hosszabb távon utjavításokat végeztek. Ezenkívül az említett helységek közötti utzakasz rendtartási munkálatait is elvégezték. Arad—Lippa között 9 kilométeres utzakaszt aszfalttal borítottak be.

Arad—Perjámos között és a Világoshoz vezető utzakaszon 12 kilométer utat kövezték ki. Az ut kikövezésére 3.955.000 lej fordítottak.

Jelentős utjavításokat végeztek Arad—Kürtös—Szentmárton között is. Ezeket az utakat részben kővel borították be és elvégezték a karbantartási munkálatokat is.

A falusi értékesítő és felvásárló szövetkezetek fejlődéséhez az árucserelagalom ütemének fokozásához nagymértékben hozzájárultak a néptanácsok valamint a képviselők is.

Az elmúlt év tizenegy hónapjában a falusi szövetkezetek száz százalékkal több élelmiszercikket osztottak ki a lakosoknak mint az elmúlt év hasonló időszakában.

Az ipari cikkek vonatkozásában is lényegesen több áru érkezett az elmúlt évben a falusi szövetkezetekbe, mint az előző években. 1952-höz viszonyítva 60 százalékkal több ipari cikket kaptak rajonunk falusi szövetkezetek.

Az állandóan fokozódó kereslet és szükségletek kielégítése érdekében,

Élénk agitációs munka országszerte

TEMESVÁR. (Agerpres.) Temesvár tartományban 350 „Választók Házában” ismertették a népi demokratikus rendszer vívmányait. Az agitátorok a választókkal közösen megvitatták az RMP KV december 27—29-i plenáris ülésének határozatait és mai választásaink mélysége-sen demokratikus jellegét.

Január 6-án Temesváron, Aradon, Resicán, Lugoson, Ikarámbeszen, Lippán, Zsombolyán és másutt több mint 5000 agitátor folytatott beszélgetést a választókkal, megmagyarázták nekik, hogy hol vannak a szavazókörzetek, milyen helyiségben vannak kiüggesztve a választói névjegyzékek, stb. Ezenkívül elbeszélgettek az NDF jelöltjeiről és az utóbbi években az illető választókörzetben elért vívmányokról.

—O—

A népjóléti ügyosztály nőbizottságának tevékenysége

Az aradvárosi népjóléti ügyosztály nőbizottsága és állandó bizottságának tagjai a Filimon Sirbu tért piacon tombolasátrat állítottak fel, amelynek tiszta jövedelmét az öregek otthona és a nyugdíjasok étkezdéjének felszerelése kiegészítésére fordították. A munkában közreműködtek Antonescu Olga, Mannheim Margit, Strausz Stefánia, Csipai Julianna és Rácz Mária.

Az 1. számú választók házában Mihuta Eugenia, a választók házában felelőse, Pikó Erzsébet és Schmarantzer Viktoria a választókat segíti, hogy minél gyorsabban megtalálják a kifüggesztett választási névjegyzéken nevüket.

A nép jelölje

JUHÁSZ LAJOS

rad sokáig, megszereti a gépeket és a gépkocsimotor szerelést tanulja. Felszabadul. Es 1914-ben megremeg a föld az első világháború csatáirein. A fiatal motorszerelő és gépkocsivezelő magára ölti a csukaszürkét, éppen úgy, mint sokszázezer névtelen társa. Montenegróba kerül egy tábori erőműtelep gépészeként... Itt találjuk az első fordulópontot Ju-

hász Lajos sorsában, de most adjuk át a szót a nagymegmozgositási képviselőjelöltnek:

— Nyegus nevű kis montenegrói faluban szolgáltam. Ötven-hatvan kilométerre Cattaro-tól. Itt folytatta verbe Horthy 1918 februárjában az osztrák-magyar haditengerészetben kiírt lázadást. A borzalmas megtorlásoknak szemtanúja voltam és a napiparancsok is felsorakoztatták ezeket, elrettentő példaként. Ekkor döbentem rá a háború értelmetlenségére és ez a felismerés döntően befolyásolta sorsom további alakulását...

Most megkísérlem néhány sorban összefoglalni életének további alakulását:

Az osztrák-magyar monarchia összeomlása után visszakerültem Temesvárra. Dolgozom. Gépkocsivezelő. Közben rengeteget olvas, tanul, szakszervezeti munkát fejt ki, részt vesz küldöttként 1929-ben az egységes szakszervezetek temesvári kongresszusán. A polgári-földesúri osztály terrorja nem jellemli meg. Ellenkezőleg: harcba készíti. Kapcsolatot talál a párttal. Illegális párt-

munkát fejt ki. Összekötőjevel 1934-ben megszakták kapcsolata és csak több év után állítják helyre. Csont Sándor és Encsel Mór elvtársakkal dolgozott együtt. A párttól főleg nemzetiügyi ügyekkel kapcsolatos megbízásokat kap. Tevékenykedik a MADOSZ-ban. Munkatársával együtt Temesvártól négy kerületen és több Temesvár környéki faluban illegális MADOSZ szervezeteket létesítenek. 1940-ben már párttag. A faszálódott Romániában dühöng a terror, de a párt élt és vezette a nemzetiügyi tömegek küzdelmét is.

Elérkezett 1940 március 15-e. Néhány elvtárral, köztük a mártírhallált halt Szabó Árpáddal együtt becsapták, kiűzték a sziguranctól és az esti szürkületben megkösorozták Petőfi Sándor freidörj emléktábláját. A kösorúra demokratikus jel-szót tartalmazó szalagot helyeztek el. Másnap a sziguranca őrnöve kereste a „tetteseket”, de a nyomokat botlat üthették...

1943. Juhász Lajos letartóztatták, s ezzel kapcsolatban Juhász Lajos elvtárs ezeket mondotta:

— A sziguranca kinközamrájába vittek kihallgatásra. Tudtam mi vár rám. Megvallom őszintén, szorongást éreztem. De csak az első ütésig. Utána összeszorított fogakkal, elszánatlan türtem az üllegeket. Ereztem, hogy semmit sem vernek ki belőlem. A testembe hasító fájdalom, ha fizikailag gyengített is, de lelki-leg nem tudott megtörni, sőt fokozta osztálygyűlöletemet... A hadbírság, bizonyítékok hiányában, jellemtelte letartóztatott csoportunkat...

— A börtönben, 1943 november 7-én odajött cellánkhoz néhány „letartóztatott szovjet tiszt, akik elhozták a romániai kommunista harcosoknak a nagy szovjet haza üdvözlését és kitartásra buzdították...

A felszabadulás után is folytatta harcos tevékenységét Juhász Lajos a párt soraiban. Különböz posztokban, ahová a párt állította, mindenkor becsülettel eleget tett feladatainak. Ma, a Temesvár-tartományi pártbizottság aktivistája és nyolc évi óta nagymegmozgositási képviselő. Ott volt a Nagy Nemzetgyűlésben az utóbbi idők legnagyobbjelentőségű törvénynevek megszavazásánál, egy-izben pedig mint az ülésszak alelnöke működött. Legnagyobb érdeme az volt, amikor megszavazták a Magyar Autonóm Tartomány létesítését, hazánk egyik legnagyobb nemzeti-ségi megvalósítását...

Beszélgetésünk további tárgya természetesen a küszöbön álló nagymegmozgositási választás volt. Elmondottam, hogy az aradi Fierarul gyárban, amikor az összegyűlt dolgozók meghallgatták élettrajzi adatait, egyhangúlag támogatták jelölését. Mánya elvtárs, Arad déli választókörlete dolgozóinak kiánságát fejezte ki, amikor kérte, hogy képviselőjelöltjük látogasson el gyárukba, mert szeretné személyesen is megismerni a jelöltet...

Mosolyogva válaszolt: — Uzenem Mánya elvtársnak és a többi dolgozóknak: leghőbb vágyam, hogy megismerjem választóim-mat és ugyanakkor megismerjem problémáikat is. Rövidesen sor kerül erre...

Epizódokat rögzítettem le a nép képviselőjének harcos, küzdelmes életéből, aki méltó a bizalomra... Messer Sándor

TANÜGYI ÉRTEKEZLET

Január 7-én az aradrajoni tanügyi káderek a pionirházban megbeszélésre gyűltek össze. Képünk a megbeszélésen résztvevő tanárok, tanítók, iskolaigazgatók csoportját ábrázolja.

Az IMSZ könyvecskéik ünnepélyes átadása

Az elmúlt napokban kipirult arcú fiatalok érkeztek az IMSZ rajoni bizottságához. Többnyire elmunkások, éltanulók, olyan ifjak, akik Aradra-jonban jó munkával, jó tanulással mutatnak példát az ifjuságnak. Köztük volt Pálan Ioan és Baci Stefan, a kürtösi gép- és traktorállomás traktoros tanulói, Kornacker Márton és Tessari Walter éltanulók, ezeken kívül Mihók Mária, Muntean Florina, a rajoni kórház fiatal ápolónői és sokan mások. Ezek a fiatalok azért keresik fel az IMSZ rajoni bizottságát, hogy átvegyék tagsági könyvecskéjüket.

Az egybegyűlt ifjak lázas türelmetlenséggel várták, hogy megkezdődjék a könyvecskéik ünnepélyes átadása.

A rajoni bizottság büntetőtagjai, aktivistái, az ünnepi gyűlés megkezdése előtt külön-külön elbeszélgettek az ifjakkal.

Mihók Mária a beszélgetés során többek között ezeket mondta: — Régi vágyam, hogy az Ifjúsunkas Szövetség tagja legyek. Láttam, hogy az IMSZ szervezet munkájában a legjobban dolgozó, legnagyobb felkészültséggel rendelkező ifjak vesznek részt. Bár együtt dolgoztam IMSZ-tagokkal, mégis észrevettem, hogy a fejlődésben mögöttem maradtam, és ennek felismertem az okát is. Az IMSZ-tagok szervezeti életét, elnevezését és ideológiai oktatásában részesültem, és ezért mutatnak nagyobb előrehaladást a mindennapi munkában is. Arra törekedtem, hogy kiérdemleim a megítélt IMSZ-tag címet; elsősorban nagyobb odaadással végeztem munkámat és bekapcsolódtam az IMSZ politikai oktatásába.

A továbbiak során Mihók Mária arról beszélt, hogy mióta felvették az IMSZ-tagok sorába, nagyobb felelősséggel tevékenykedik és maradéktalanul teljesíti a rábízott feladatokat.

Hasonló lelkesedéssel beszéltek a többiek is. Szükségét érezték annak, hogy az ifjuság formadalmi szervezetében tevékenykedjenek.

Kornacker Márton ezeket mondta: — Nagy megtiszteltetés számomra, hogy beletartozom az Ifjúsunkas Szövetségbe, igérem, hogy politikai és ideológiai színvonalamat emelem és továbbra is példát mutatok a tanulásban.

Az összes fiatalok egyöntetűen elhatározták: mint az Ifjúsunkas Szövetség tagjai fánádatlanul dolgoznak, hogy méltó legyenek az IMSZ tagokhoz és híven teljesítsék a szervezettől kapott feladatokat.

Az ünnepi gyűlésen az IMSZ tagsági bizottság részéről ismertették a tagsági könyvecskéik megőrzésének fontosságát és körvonalazták, hogy milyen feladatokat hárulnak az IMSZ tagokra. A könyvecskéik átvétele alkalmával a rajoni bizottság IMSZ-jelvényt és a szervezeti szabályzatot nyújtott át az IMSZ tagoknak.

A fiatalok magatartására jellemző Bugyi Mária felszólalása, aki a könyvecskéik átvétele alkalmával kijelentette:

— Itt, az IMSZ rajoni bizottsága előtt megfogadom, hogy úgy viselkedem az IMSZ könyvecskére, mint a szemem fényére. Olvastam azokról az ifjú kommunisztákról, akik életüket áldozták a munkásszolgálat ügyéért. Az ő munkájuk, az ő életük áll példaképpen előttem. A jövőben úgy dolgozom, hogy a szervezetem kívül álló fiataloknak példát mutassak és bebizonyítsam, hogy fáradhatatlan harcosa vagyok a szocializmus építésének.

Az IMSZ rajoni bizottsága mintegy husz ifjú felvételét erősítette meg. Ezek az ifjak a legjobbak közül valók. Kétség nem fér hozzá, hogy a jövőben következetességgel, figyelemmel valórváltják magasztos feladataikat. Ezek az ifjak azt is megértették, hogy most már nem elegendő, ha csupán tanulnak, tanítanak, hanem azokat a szervezetem kívül álló fiatalokat, akik arra igényt tartanak. Ezt el is várja tőlük a falusi ifjuság.

Az IMSZ rajoni bizottsága biztos abban, hogy az újonnan felvett IMSZ-tagok becsülettel megállják helyüket mind a termelőmunkában, mind a tanulásban, mind pedig a szervezeti életben mozgóztatásában, nevelésében.

S. L.

LEVELEZŐINK IRJÁK

„Engem is tegyenek be az újságba”

Néhány héttel ezelőtt megírtam a Vöröslófogónak, hogy pártunk és kormányunk messzenemő gondoskodása folytán a művészek szép nyugdíjat kapnak. Megemlítettem Lukács István oboistát, az Állami Filharmonia egyik dolgozóját, aki 526 lej nyugdíjat kapott. Amikor ezt elolvastam Wasmer Anton, Intézményünk egyik németajkú klarinétosa, örömmel újságolta, hogy neki majdnem 600 lej a nyugdíja. „Engem is tegyenek be az újságba” — mondotta Wasmer Anton — hadd lássa mindenki, hogy nálunk nem tesznek különbsé-

get román, német, vagy magyar között. Egyformán gondoskodnak az öregekről”. — Majd így folytatta: „Már ellenőriztem körzetünkben a választól névjegyzéket. Az első százak között akarok a választóhelyiségekben megjelenni, hogy ezzel is kimutassam nagaszokásomat rendszerűnkhez. Mi, németek is minden erőnkkel harcolunk a békeért és a szocializmus felépítéséért országunkban”.

Ilosvai Béla,
levelező

Megoldásra vár...

Szénási Lajos a következőkről tudósított bennünk:

— Amióta mi, a mikelakai választókerület lakói megválasztottuk képviselőnek Cojocaru elvtársat, nem találkoztunk vele, holott szomszédságunkban, az áramszolgáltatási vállalatnál dolgozik.

Lenne egyházi kérdés, amit közelebb kellene megválaszolni. Mivel nincs alkalmunk összejönni képviselőnkkel, ezután tolmácsolom javaslatunkat.

Helyes lenne, ha képviselőnk eljárna a városrendészeti osztályra, hogy Mikelakán legalább a főutonalon gyalogjárót létesítsenek. Ez a vá-

rosrészt igen fogalmas lett. Az emberek könnyen elszakadnak az országutakon közlekedni. Az uttesten különféle járművek közlekednek és állandóan veszélyeztetik a gyalogjárók testi épségét. Kérjük tehát, készítsenek gyalogjárót az áramszolgáltatási vállalatnál egészen a várig.

Szeretnék, ha a vízvezetékállomást kiterjesztenék Mikelaka területére is. Ugyancsak a közérdeket szolgálja a környéken egy Aprózár üzlet is.

Ma, amikor minden a munkásság érdekében történik, kerületünk képviselőjének nagyobb lelkiismeretességgel kellene foglalkoznia a közérdekű kérdésekkel.

Nagyobb figyelmet a gazdaság fejlesztésére

Csípös, hideg reggel érkeztem meg Andrei Sagunára. A kis falu még csak akkor kezdett ébredni. A megfagyott hó oszlogoit az emberek lába alatt. A kis falu 1926-ban létesült, amikor földművelői dolgozó parasztiakat telepítettek az akkori Zselinszky-birtokra. A telepesek nagy része az ország különböző területeiről került ide. Semmiféle támogatást sem kaptak akkor, ma viszont népi demokratikus rendszerünk támogatását ők is élvezik. Ugyanakkor 1952-ben a falu dolgozóinak egy része megértette a párt útmutatását és kollektív gazdaságba tömörültek. A kollektív gazdaságban sem indult könnyen az élet. Ők is kevés segítséget kaptak s így még ma is sok nehézséggel küzdenek.

A kollektív gazdaság szétlázását a falun kívül építették. Aki nem ismeri az utat, a reggeli ködben nehezen talál oda. Az Andrei Saguna-i Győzelem kollektív gazdaság udvarán szánfogatok sorakoznak egymás mögött. A tagok takarmányhordásra készen állnak. Az irodában is nagy a sűrűség-forgás, a vezetőtanács tagjai a gazdasági leltárt állítják össze. Ugyanakkor az 1957-es évi tervet is készítették. Találva a gazdaságban, az időjárásához viszonyítva, elég jó termést takarítottak be. Így munkanap-egységként 3,20 kiló búzát, 5 kiló kukoricát, 1,70 kiló árpat, 0,55 kiló kukorát és más terményt osztottak. A közös gazdaságban 52 család dolgozik évek óta. De lássuk, hogyan fejlődött ez a kis gazdaság.

A gazdaságban eddig csak kenyérgabonát, takarmányt és egyházi ipari növényt termesztettek. Ez biztosította a tagoknak gabonával, az állatoknak pedig takarmánnyal való ellátását. A gazdaság vezetőtanácsa és a tagság nem fordított kellő figyelmet arra, hogy fejlessék a mellék-gazdaságokat, vagy olyan növényeket termesztessenek, amelyek nagyobb jövedelmet biztosítanak a tagságnak, noha a gazdaság földjének minősége olyan növények termesztésére alkalmas, amelyek jövedelmezőbbek. Így csak például a paradicsom, a dinnye termesztését, viszont ezekkel nem foglalkoztak. Erre az évre már előirányozták, hogy kolektív gazdaságként, ami kevés munkát igényel és nagy jövedelmet biztosít. De nemcsak a növények termesztéséről fordultak elő hibák, egyáltalán nem foglalkoztak az állattenyésztés fejlesztésének kérdésével sem. Igaz, alakultak jelentősebb hibák, amelyekkel ezt biztosíthatnák. Így a gazdaságnak nincs egyetlen tehene. Mindössze egy anya-sertés és tizenhárom szőlőfa van. Nem csodálhatjuk tehát, hogy az Andrei Saguna-i kollektív gazdaságban az év folyamán a tagoknak mindössze 1,50 lej készpénzt osztottak munkanap-egységként.

Az állatállomány tekintetében a juhtenyésztést fejlesztették, s ma már 200 juhval rendelkeznek.

Elsősorban a vezetőtanács hibája, hogy nem foglalkozik kellően a gaz-

daság megerősödésének kérdésével. Így, annak ellenére, hogy a tagok szorgalmasan dolgoznak, káritarlan a kollektív gazdaság mellett, nem részesülnek olyan javadalmazásban, amilyet egy kollektív gazdaságnak kellene biztosítani. Ez az oka, hogy a falu egyenlően gazdálkodó dolgozó parasztjai sem igen kérik felvételüket a közös gazdaságba. A vezetőtanács sem gondoskodik arról, hogy a tagság a pártunk és a kormányunk nyújtotta előnyöket élvezhesse. Ugyanis 1956-ban lehetőség lett volna arra, hogy a kollektív gazdaságok céljaira kölcsönt kapjanak. Erről azonban nem tudott senki. Ugyanez a helyzet a családi házak építésével is. Noha sok kollektív gazdaság építene családi házat, senki sem foglalkozik ezzel a kérdéssel.

Az Andrei Saguna-i kollektív gazdaság vezetőtanácsának és pártalap-szervezetének a jövőben sokkal nagyobb figyelmet kell fordítania a gazdaság fejlesztésére s különösen a mellék-gazdaságok kiépítésére, valamint olyan növények termesztésére, amelyek években is lehetővé teszik a tagságnak, hogy a tagságnak pénzbeli részesedést juttassanak. Ugyanakkor meg kell találni az utat, amellyel elősegítik, hogy a falu egyenlően gazdálkodó dolgozó parasztjai elismerjék a gazdaság fejlődését és meggyőződjenek arról: valamennyiük érdeke a közösen történő gazdálkodás.

G. I.

TESTNEVELÉS ÉS SPORT

Két olimpiai játék között

Moszkvában találkoznak a világ ifju sportolói

A Világifjúsági Találkozó baráti sporteseményként kétszázötvenöt olimpiai játékkal együtt, módosított nyújtanak a világ sportolói nagy fiatalok számára, hogy barátságos küzdelemben összemérje erejét, ügyességét.

Ezúttal a Szovjetunió fővárosa látja vendégül a világ sportoló ifjuságát: július végén kezdődik meg Moszkvában a VIT keretében a sportolók összecsapása. Moszkva stadionjaiban csaknem 100 különböző ország több mint 6000 sportolója ad egymásnak találkozót. Ezúttal a versenyeket a Szovjetunió Olimpiai Bizottsága rendezi az olimpiai játékok programjával azonos műsor szerint.

Ugyancsak a Világifjúsági Találkozó keretében és a sportversenyekkel egyidőben kerülnek majd sorra július 30—augusztus 9 között a fűsölés és a munkás szervezetek sportversenyei, amelyeken a VIT résztvevői közül körülbelül 2000-en rajtolnak 40—45 ország képviselői.

A nagy nemzetközi sporttalálkozó versenyét az egyes nemzetközi szövetségek érvényben levő szabályai szerint bonyolítják le és a műsoron a férfiak részére 24 sportágban, a nők részére pedig 15 sportágban szerepelnek versenyeik. Szovjet pályán ezúttal első ízben bonyolítanak le ruház-mérkőzéseket, ijátszati versenyeket, gyeplabda-mecceket, stb. A versenyeket, mérkőzéseket a „V. I. Lenin” Központi Stadionban, a Dinamo-stadionban, a Pionir-stadionban, a moszkvai

egyetem sportvárosának sportlétesítményein rendezik, a vízisport versenyekre pedig a Himikl gátnál és a Moszkva folyóban kerül sor. A labdarugó mérkőzéseket több városban, mint Moszkvában, Leningrádban, Kijevben, Tbilisizben, Minszkben, Erevánban és másutt játsszák le.

A Találkozó sportversenyein a világ legjobb sportolói, korra, társadalmi helyzetre, vallásra és politikai meggyőződésre való tekintet nélkül résztvehetnek. Meghívják Avery Brundaget, a Nemzetközi Olimpiai Bizottság elnökét, valamint meghívókat küldtek 86 nemzetközi olimpiai bizottságnak, 17 nemzetközi szövetségnek, továbbá személy szerint is számos kiváló sportolónak. Eddig 14 nemzetközi szövetség jelentette be, hogy támogatja a VIT sportjátékait.

A szovjet ifjúság gazdag művészeti és sportmússorral készül a Világifjúsági Találkozóra. Az elmúlt év szeptemberében kezdődött a szovjet ifjuság össz-szövetségi fesztiválja, amely idén májusban fejeződik be. A VIT sportversenyein szereplő sportágakban a szovjet sportolók a nyár elején tartják a válogató versenyeket. A szovjet állam sportját több mint 700 tagú csoport képviseli majd a Találkozón.

Idén tehát Moszkva lesz a világ sportolói nagy találkozásának színtere és a szovjet sportolók szeretettel várják a világ ifjuságának képviselőit a szovjet haza fővárosába.

Megerősödött az aradi Voința női tekecsapata

A Voința országos sportegyesület egy osztálya el legjobb tekezőit, hogy az ország különböző részeiben levő legjobb férfi-játékosait Marosvásárhelyre, a legjobb női játékosokat pedig Aradra összpontosította. Így rendkívül erős férfi-csapatot nyert Marosvásárhelyen (ide igazoltak le többek között az aradi Micoroiu Ioan-je), Aradon pedig a női csapat erő-

sodott fel. Anadra igazolták ugyanis Kelemen Margitot (Kolozsvár), Felcséghy Annát (Nagycsézeben), Bessinger Vilánt (Temesvár) és Bagoly Mária (Temesvár) és ezekkel az aradi Voința női tekecsapata annyira megerősödött, hogy egyik nagy esélyese lesz az év országos női teke-csapatajainak.

Megkezdődtek a jégkorong-selejtező mérkőzések

A jégkorong-bajnokság „B”-csoportjába való bekerülését — mint megírtuk — Csikszereán négyes tornát bonyolítanak le, amelyen az aradi Progresul jégkorong-egyesülete is részt vesz. A minősítő torna mérkőzése a Galati—Petroşényi

Energia mérkőzéssel meg is kezdődött, amelyen a galaci főiskolások csapata 10:1 (4:0, 1:1, 5:0) arányban győzött. Ezen a két csapaton kívül az aradi Progresul és a marosvásárhelyi Energia vesznek részt a minősítő tornán.

Az év főbb nemzetközi sporteseményei

JANUÁR: Műkorcsolyázó Európa-bajnokság (Bécs).
FEBRUÁR: Műkorcsolyázó világ-bajnokság (Egyesült Államok).
FEBRUÁR 2—3: Gyorskorcsolyázó Európa-bajnokság (Norvégia).
FEBRUÁR 13—17: Gyorskorcsolyázó világ-bajnokság (Svédország).
FEBRUÁR 24: Jégkorong világ-bajnokság (Moszkva).
MÁRCIUS 7—15: Asztali tenisz világ-bajnokság (Stockholm).
MÁRCIUS: Bob világ-bajnokság (Svájc).
MÁRCIUS: Női gyorskorcsolyázó világ-bajnokság (Svájc).
APRILIS 21—25: Nemzetközi asztali tenisz verseny (Páris).
APRILIS 20—30: Férfi kosárlabda Európa-bajnokság (Szófia).
JUNÍUS 24—JULÍUS 8: Nemzetközi teniszverseny (Wimbledon).
NOVEMBER 5—14: Súlyemelő világ-bajnokság (Teherán).

Az aradi torna-szakszabizottság évi konferenciája

Az aradi mindjobban fejlődő tornasport munkáját irányító sportbizottság az elmúlt napokban tartotta

megévi konferenciáját, amelyen a bizottság tagjai, az albizottsági tagok és edzőkön kívül néhány el-tornász is megjelent. A beszámoló felelt az 1956. évi tevékenységét és a bírálat, valamint önbírálat szemlémben mutatott rá az elért eredményekre és a felmerült hibákra. A hozzászólások során kiűnt, hogy az aradi torna-szakszabizottság csak nagyon kevés támogatást kapott az országos felügyelőségtől, a temesvári tartományi bizottságtól pedig egyáltalán nem kapott segítséget. A hozzászólások kiemelték, hogy az évi jelentés nem tükrözte eléggé azt a kétségtelen jelentős fejlődési folyamatot, amelyen az aradi torna-sport keresztülmélt.

Az új szakszabizottság választását a legelső munkálésan ejtik majd meg.

Néhány sorban

Ez évben a női kézilabda világ-bajnoki versenyt június 14—21. között rendezik meg Belgrádban.

A Lengyel NK női kosárlabda válogatott csapata megérkezett a Kínai Népköztársaságba, ahol több mérkőzést álló turát bonyolított le.

A berlini Dinamo jégkorong csapata Düsseldorfban 5:3 arányban legyőzte a Düsseldorf EG együttesét. Vladimir Kuc, a kétszeres szovjet olimpiai bajnok hosszútávúfutó kijelentette, hogy ezúttal megkísérli megjavítani az 5000 és a 10.000 méteres kifutás világrekordját.

Tony Sailer, a háromszoros osztrák olimpiai bajnok a semmeringi síversenyen indult idén először és nagy fölényrel győzött.

Szabó János

hogy szeretem az újat, a változatosságot. Ezért örültem én is sok-sok ezer emberrel együtt az újszerűségnek. Az új elvárások, hogy a felesleges munkának viszont nem örülök, meg akkor sem, ha azt más végzi. S ez indokolt, hiszen amíg valaki feleslegesen dolgozik, az idő alatt éppen úgy a társadalom számára hasznos munkát végezhetne s mivel én is tagja vagyok az emberi társadalomnak, a feleslegesen végzett munka közvetve engem is megkárosít.

De térjünk a tárgyra. A Higiena fodrászati szövetkezet az újszerűsége „meglepte” valamit újjal Anad borbély- illetve fodrászüzletét látogató társadalmát: új araszabályt fogcszettettek ki ugyanis a Higiena üzleteiben. Nem tudom pontosan, hogy hol készült az új araszabály, Aradon a szövetkezet kalkulációs osztályán, vagy Temesváron a Termelő Szövetkezetek Tartományi Szövetségének illetékes osztályán, de azt tudom, hogy észszerűen, tehát annak kidolgozásával felesleges munkát végeztek. (Megjegyzem, hogy a tartományi szövetség mindenképpen ludas a dologban, hiszen az araszabály a tartomány 21. számú 1956. évi rendelete alapján lépett életbe).

Tanulmányozzuk először a férfifodrászat új araszabályát. Mi a helyzet például a beretválkozás körül? (S közben ne feledjük, hogy a férfiak hajnövekedése legalább ötször beretválkozik, míg egyszer nyíratkozik). Egyszerű beretválkozás — puder és krémhennálással együtt — eddig

1,25 lejbe került. Az új araszabály 1,30 lejt ír elő. Tévedés ne essék nem kismányosság! 11/100 az, hogy hibás a beretválás árának megváltoztatása, hanem a következők: eddig, ha valaki a fodrászhoz indult beretválkozni, előre előkészítette a szükséges összeget s igen könnyűszerrel: egy darab 1 lejes papírpénzt és 1 darab 25 banis fémet. Most ezt nem teheti, hiszen 30 banis pénzegységünk nincsen. Tehát több aprópénzre lesz szükség, s milyen kár az aprópénzért, hiszen arra nagy szükség van a vilá-lamoson és az autóbuzson is és mennyi bosszúságot, vitát okoz sok-szor az aprópénz hiánya. Vajon a bosszúságot és a vitát kívánták szaporítani, amikor a beretválkozás árát 4 százalékkal emelték?

Még jó, hogy ezt a százalékkulcsot nem alkalmazták következetesen a többi munkánál is, mert például a hajvágás akkor ezennél nem 2 lejbe, hanem 2,08 lejbe, a géppel való nyírás pedig 1,50 lejt helyett 1,56 lejbe kerülne. Ezzel szemben más munkákánál egészen észszerűen különbözőképpen módosították az árakat. Ha valaki azt kívánja, hogy beretválkozás után szesz helyett kölnivel mosdja le az arcát, ezért többet kell fizetnie: a régi ár szerint 1,50 lejt. Az új ár az ilyen beretválkozásnak majdnem 2 százalékkal drágább. Azért csak majdnem, mert így nem kérek az ár: pontosan 1,50 lejt állapí-

tottak meg. A fejberetválás árát, (ami persze lényegesen ritkább munka, mint a megszokott beretválkozás)

majdnem 20 százalékkal csökkentették. Megint csak majdnem, mert ha pontosan 20 százalékkal csökkentették volna (azelőtt 2,50 lejt volt), akkor ma is kerek összeget (2 lejt) kellene fizetni érte. Válaszintú azonban, hogy az „illetékesek”, akik ezt a kalkulációt végezték írtoznak a kereset számolót és így jutottak a 2,05 lejes árhoz ennél a munkánál.

Ugyanerre a következtetésre jutunk a női hajvágás árának megváltoztatásánál. Ezt egyébként keres számmal — 30 százalékkal — emelték és számtalanlag ugyancsak keres számhoz — 2,60 lejhez — jutottunk, de aprópénz tekintetében sokkal jobb volt a 2 lejt az egyenesen jobb lett volna a 2,60-nál például, ha 2,50 lejes árát állapítanak meg, ha már mindenképpen emelni akarták a munkára árát.

Mindez pedig azt bizonyítja, hogy a Higiena új „meglepetése” egyáltalán nem kellemes és nem észszerű, tehát bátran állíthatjuk, hogy felesleges munkát végeztek. Ezt igazolja egyébként az is, hogy az új araszabály 2,05 lejtet határoz meg (figyelem: ez nem kerek szám!) a szakállnyírásért. Illyesmí eddig nem volt a fodrászüzletek araszabályában, de talán a Higiena vezetői vagy a tartományi szövetség kalkulációs osztályának tagjai ettől tartanak, hogy az újszerűsége nagy szakállnyírás lesz s „ami biztos az biztos”, ők erre felkér-

szülnek. De az is lehet, hogy ezzel szeretnék elriasztani a férfiakat a szakállnyírásról? Külön rejtély marad számomra, hogy miért éppen 2,05 lejt az új ár a szakállnyírásnak? Ha például azelőtt 2 lejt lett volna és ezt az árát 2,5 százalékkal emelték volna, akkor már meg lenne a magyarázat, de hogy lehetett 2,5 százalékkal, vagy mit tudom én mennyivel emelni az árát valaminek, aminek eddig egyáltalán nem volt ára? Így történt ez a bajusznyírás-borotválás árának megállapításánál is. Ez ugyanis 1,55 lejbe került ezennél.

Ime az új araszabály a férfifodrászüzletekben. Hogy miért volt erre szükség, ezt még talán azok sem tudják megmondani, akik ezt kidolgozták. A „rosszszelvények” szerint az igazi okot meg sem mondhatják. Minden esetre bárki megállapíthatja, hogy a sürbben előforduló munkák árát emelték, a többiek árát, pedig (valószínűleg vizsgalászképpen) csökkentették. Talán így akarják növelni a helyettesített rentabilitását?

S ez a helyzet a női fodrászüzletekben is. A hideg dauer ára eddig 50 lejt volt, az új ár nem kevesebb, mint 60 lejt. A hajmosás két összegben állapították meg. A régi általános ár 4 lejt volt. Az új araszabály viszont így szól: rövid haj mosása: 3,10 lejt, hosszú haj mosása 6,20 lejt. De vajon hol kezdődik a hosszú és hol végződik a rövid haj a nőknél. Ez az araszabályból nem tűnik ki, hanem — mint egyesek mondják — ez a fodrász jóindulatától függ. Ha úgy akarja, akkor minden haját hosszúnak, ha meg jó kedve van, akkor minden haját rövidnek minősít. Vagy talán ezzel kívánják ösztönözi a nőket rövid-haj viseletre?

A Szovjetunió és a Német Demokratikus Köztársaság kormányküldöttségeinek közös nyilatkozata

MOSZKVA. (Agerpres). — A TASZSZ jelenti:

A Szovjet Szocialista Köztársaságok Szövetségének kormánya és a Német Demokratikus Köztársaság kormánya közti létrejött egyezmény értelmében 1957. január 3. és 8. között Moszkvában tartózkodott a Német DK kormányküldöttsége, élén Otto Grotewohl miniszterelnökövel.

A Német Demokratikus Köztársaság kormányküldöttségében a következők vettek részt: W. Ulbricht, a Minisztertanács első alelnöke és a NSZEP KB első titkára; O. Nuschke, a Minisztertanács alelnöke és a Keresztény Demokrata Párt elnöke; L. Bolz, a Minisztertanács alelnöke, külügyminiszter és a Németországi Nemzeti-Demokrata Párt elnöke; H. Loh, a Minisztertanács alelnöke és a Németországi Liberális-Demokrata Párt elnöke; P. Scholz, a Minisztertanács alelnöke és a Németországi Demokrata-Párt alelnöke; H. Rau, a Minisztertanács alelnöke, külkereskedelmi és a németek közti kereskedelem minisztere, a NSZEP KB Politikai Bizottság tagja; F. Elser, a Minisztertanács alelnöke és a NSZEP KB Politikai Bizottság tagja; B. Leuchner, a Minisztertanács alelnöke, az Állami Tervbizottság alelnöke és a NSZEP KB Politikai Bizottság tagja és a NSZEP KB Politikai Bizottság tagja; H. Matern, a Népi Kamara első alelnöke és a NSZEP KB Politikai Bizottság tagja; K. Schirdewan, a NSZEP KB Politikai Bizottság tagja és a NSZEP KB Politikai Bizottság tagja; A. Neumann, a NSZEP KB Politikai Bizottság tagja és a NSZEP KB Politikai Bizottság tagja és a NSZEP KB Politikai Bizottság tagja; A. König, a Német DK moszkvai rendkívüli és meghatalmazott nagykövete.

Német részről jelen voltak még: W. Rumpf, az NDK pénzügyminisztere, H. Meisner, W. Hicke, H. Hanke, E. Miller, E. Jaschke, — az Állami Tervbizottság alelnökei, P. Werner, a NSZEP KB tagja és a NSZEP KB egyik osztályának vezetője; W. Kiese-wetter, a Német DK külügyminisztérium sajtóosztályának vezetője, és más tanácsosok és szakértők.

Szovjet részről a tárgyalásokon részt vett a Szovjetunió kormányküldöttsége, élén N. A. Bulganinnal, a Szovjetunió Minisztertanácsának elnökével. A Szovjetunió kormányküldöttségében a következők vettek részt: N. Sz. Huszov, a Szovjetunió Legfelsőbb Szovjetje Elnökségének tagja, az SZKP KB első titkára; A. I. Mikoján, M. G. Pervuhin, M. Z. Szaburov — a Szovjetunió Minisztertanácsának első alelnökei; D. T. Szepilov, a Szovjetunió külügyminisztere.

Szovjet részről jelen voltak még a tárgyalásokon: N. K. Bajbakov, a Szovjetunió Minisztertanácsa mellett működő Állami Távlati Tervbizottság elnöke; A. G. Zverjev, a Szovjetunió pénzügyminisztere; N. A. Mihajlov, a Szovjetunió művelődésügyi minisztere; K. I. Koval, a gazdasági kapcsolatok vezérigazgatójának vezetője; V. A. Zorin és A. V. Zaharov, a Szovjetunió helyettes külügyminiszterei; Sz. A. Boriszov, helyettes külkereskedelmi miniszter; S. V. Kabanov, a Szovjetunió helyettes művelődésügyi minisztere; G. M. Puskin, a Szovjetunió rendkívüli és meghatalmazott nagykövete a Német DK-ban; L. F. Iljosev, a szovjet külügyminisztérium 3. számú európai ügyosztályának vezetője; A. M. Alekszandrov, a szovjet külügyminisztérium 3. számú, európai ügyosztályának helyettes vezetője és más tanácsosok és szakértők.

A megbeszélések, tanácskozások és tárgyalások a szívélyes őszinteség és a nagy barátság légkörében folytak le.

A Német DK kormányküldöttségét, moszkvai tartózkodása során fogadta K. J. Vorosilov, a Szovjetunió Legfelsőbb Szovjetje Elnökségének elnöke.

1.

A sokoldalú és széleskörű eszmecseré során megnyilvánult a Szovjetunió kormányának és a Német Demokratikus Köztársaság kormányának teljes nézetazonossága a nemzetközi helyzet és a különböző nemzetközi események megítélésében.

A két fél megállapította, hogy a nemzetközi feszültség enyhülését, ami a négyhatalmi genfi értekezlet után kezdődött és amit a békeszerzők népek oly hűn üdvözöltek, egyes államok agresszív köröknek mesterkedésével nyilvánvaló módon aláaknázták. Az utóbbi hónapok eseményei, nevezetesen az egyiptomi nép elleni imperialista agresszió, a Magyarországon megszerzett ellenforradalmi pucos és ezzel kapcsolatban a reakció offenzívájának kibontakozása a munkásozta pártjai és szakszervezetei ellen több kapitalista országban, újabb feszültséget váltottak ki a nemzetközi kapcsolatokban és

egyes imperialista államok ismét visszatértek a „hidegháború” mód-szereithez.

A Szovjetunió kormánya és a Német Demokratikus Köztársaság kormánya kijelentik, hogy a két állam külpolitikájának megengedhetetlen alapja a béke megerősítése és az államok békés együttélésére folyó aktív harc, mégpedig az államok társadalmi rendjére való tekintet nélkül, továbbá az államok közti bizalom megerősítése. A két kormány szükségesnek tartja, hogy éberben figyelje mindazoknak a köröknek a cselekvését, amelyek nincesek érdekében a nemzetközi feszültség enyhülésében, s amelyek a népeknek a béke és biztonság biztosításával kapcsolatos létevései fölé helyezik a maguk szűk érdekeit; a két kormány ugyanakkor szükségesnek tartja, hogy leleplezze a béke ellenségeinek felforgató akcióit. A két kormány készen áll arra, hogy a béke és a haladás ügyéért folyó harcban egyesítse erőfeszítéseit a többi békeszerető állam erőfeszítésével.

A felek megvizsgálták az Egyiptom elleni angol-francia-izraeli katonai agresszió nyomán kialakult közeli és középkeleti helyzetet. Megelégedéssel állapították meg, hogy az egyiptomi nép elszánt ellenállása és az összes békeszerető erők egyesítése a függetlenség és nemzeti méltóság védelmére Egyiptom határozott támogatására, az Egyiptom elleni agresszió háború megszüntetéséhez vezetett. Mindez nagy sikere az egyiptomi népek és a világbéke erőinek.

A felek ugyanakkor megállapították, hogy az Amerikai Egyesült Államok imperialista körök, ki akarják használni Anglia és Franciaország pozíciójának gyengülését ebben az övezetben, annak érdekében, hogy a „egyetemes” zászlaja alatt a gazdasági és politikai gyarmati leigázás új formáit kényszerítsék rá a közel és középkeleti népekre. Eppen ezt a célt szolgálja az úgynevezett „Eisenhower doktrína”, amelyet az USA elnöke a kongresszushoz intézett január 5-i üzenetében fejtett ki. Ez a „doktrína” azt a célt szolgálja, hogy hozzájáruljon az amerikai monopoliisták a közel- és középkeleti országok gazdasági károsodásának megakadályozásához, ahhoz, hogy rátegyék kezüket ez országok nemzeti kincseire.

De a dolgok nem korlátozódnak csupán erre. Az „Eisenhower doktrína” értelmében az elnök felhatalmazást kap a közel- és középkeleti országok ügyeibe való közvetlen katonai beavatkozásra, mégpedig amerikai fegyveres erőinek ebbe az övezetbe való küldése révén. Arról van tehát szó, hogy már előre igazolási akarják az amerikai imperialisták agresszív akcióit, amelyeknek az a céljuk, hogy a Kelet népeit ismét a gyarmati elnyomás igájába hajtsák.

Az USA kormányzó köröknek ezek az újabb közel- és középkeleti tervei elkerülhetetlenül a helyzet súlyosbodásához vezetnek ebben az övezetben, s komoly veszélyt rejtenek magukban nemcsak a Kelet népei, hanem az általános béke szempontjából is.

A Szovjetunió kormánya és a Német Demokratikus Köztársaság kormánya kijelentik, hogy hajlandók hozzájárulni a szabadságukért és nemzeti függetlenségükért jogos harcot vivó közel- és középkeleti országokkal való aktív együttműködés sokoldalú kiterjesztéséhez. Ezzel kapcsolatban a két kormány abból indul ki, hogy ezt az együttműködést a felek teljes jogegyenlősége és kölcsönös előnyei alapján kell megvalósítani, mégpedig minden olyan feltétel nélkül, amely oszthatná az egyik vagy másik fél szuverenitását.

Az egyiptomi nép elleni imperialista agresszió meghiúsult ugyan, de a háborús veszélyt még nem lehet véglegesen megszüntetni. A két kormány támogatja Egyiptom Köztársaság követeléseit mind az agresszióban és az erőszakos cselekedetekben bűnös személyek megbüntetését tekintetében, mind pedig az egyiptomi nép arra vonatkozó jogos igényeit illetően, hogy kártalanítást kapjon az Egyiptom elleni háború által okozott károkért.

A magyarországi események a reakció széleskörű tervét jelentették a népi hatalom szétrombolására és a horthy-fasiszta rendszer uralmának visszaállítására. Nemcsak a magyarországi népi hatalomnak és a népi demokratikus rendszer vívmányainak sorsáról volt szó, hanem az európai béke sorsáról is. Az ellenforradalomnak a magyarországi egésszerű demokráciai erők által, a magyar forradalmi munkás- és parasztkormány kérésére alapján a szovjet csapatok részéről nyújtott segítséggel történt elfojtása a magyar dolgozók érdekelt és az összes békeszerető európai népek érdekeit szolgálta, minthogy ilyenképpen véget vetettek a fehér terrornak és megelőzték azt a veszélyt,

hogy agressziós hídó jöjjön létre Európában.

Most, hogy vereséget szenvedett a reakciós erők nemzetközi összeesküvése a béke és a demokrácia ellen, megvannak a szükséges objektív előfeltételek a feszültség enyhítésére és a népek közötti béke megerősítésére irányuló politika folytatásához.

2.

A felek véleményeszerűt folytattak a leszerelés kérdésében, amelynek megoldása rendkívül nagy jelentőséggel bír a világ béke megerősítésében és biztonságának szempontjából. Sajnálatos állapotok keltették meg, hogy a leszerelés és a nemzetközi feszültség enyhítésének kérdéséről a Szovjetunió 1956. november 17-i nyilatkozatában kifejtett konkrét javaslatok egyelőre nem találta a nyugati hatalmak kellő támogatására, bár ezek a javaslatok megfelelő tárgyalási alapot szolgáltatának. Ezt annál inkább hangsúlyozni kell, minthogy a javaslatok kidolgozásakor sok vonatkozásban figyelembe vették a nyugati hatalmak javaslatait.

Ami a Szovjetunió és a Német Demokratikus Köztársaság kormányait illeti, máris gyakorlati intézkedéseket fogantatosítottak a leszerelés terén.

A Szovjetunió 1.840.000 fővel csökkentette fegyveres erőit.

A Német Demokratikus Köztársaság 30.000 fővel csökkentette hadseregét, 90.000 főre korlátozta fegyveres erőinek létszámát és lemondott a kötelező katonai szolgálat bevezetéséről.

A két félnek továbbra is az az álláspontja, hogy a leszerelés kérdéseinek szakaszonkénti megoldása célszerű és sokatígérő. E kérdés megoldásának első szakasza lehetne az atom- és hidrogénfegyverrel való újabb kísérletek megtiltása, amit az egész emberiség követel, mert számot vet azzal, hogy milyen súlyos veszéllyel jár a kísérletek folytatása.

A leszerelési kérdés részleges megoldása az lenne, ha Európában övezett létesítmények a fegyverkezés korlátozására, amely övezet magában foglalja Németországot mindkét részét.

A Német Demokratikus Köztársaság kormánya egyetért a Szovjetunió kormánya azzal a javaslattal, miszerint az államok között a leszerelésre vonatkozólag létrehozandó egyezmény irányozza elő, hogy a kölcsönösség alapján, egymás országában, a nagy kikötőkben, vasúti csomópontokban és repülőtereken létesítmények ellenőrző állomások. Az NDK kormánya hajlandó hozzájárulni a légi felügyelet tervéhez fűződő kérdések megoldásához a szovjet javaslat alapján.

A Szovjetunió kormánya egyetért a Német Demokratikus Köztársaság kormánya azzal az állásponttal, hogy a Németország területén haderők állomásoztató államok között létrehozandó leszerelési egyezmény teljesítésének kölcsönös ellenőrzésében vegyenek részt a Német Demokratikus Köztársaság és a Német Szövetségi Köztársaság parlamentjei és kormányai, valamint a békeszerető német lakosságnak az összes katonai kérdések és az egész

haditermelés ellenőrzésére kiterjedő széleskörű meghatalmazással felruházott szervezetei.

A felek meggyőződése, hogy a fegyveres erők és a fegyverzet korlátozása, a tömegpusztító fegyverek eltiltása, az európai idegen területeken lévő katonai támaszpontok felszámolása, valamint az USA, Anglia, Franciaország és a Szovjetunió németországi haderőinek lényeges csökkentésére vonatkozó egyezmények nagy mértékben előmozdítanak a nemzetközi feszültség enyhítését és az államok közti bizalom megerősítését.

A Szovjetunió kormánya és a Német Demokratikus Köztársaság kormánya egyetértő véleményre, hogy egy olyan európai kollektív biztonsági rendszer megerősítése, amelyben Németország békés és demokratikus alapon való újraegyesítése a két német állam is részt venne, megfelel az összes európai népek létevéseinek.

Egy ilyen általános európai biztonsági rendszer megerősítése — ellentétben a jelenlegi helyzettel, amikor Európában egymással szembenálló katonai csoportosulások állnak fenn — nemcsak az európai béke, hanem az egész világ békéjének megbízható bástyájává változtatná az európai kontinens.

Az atomerő békés felhasználására irányuló összeurópai szervezet megerősítése, amit mindkét fél melegen támogat, jelentős lépés lenne az államok közti közeledés és az államok közti bizalom megszilárdítása útján a megfelelő európai béke biztosítását szolgáló erőfeszítéseknek. Másrészt pedig, egy ilyen szervezet megkönynyítaná azt, hogy megoldják a tömegpusztító fegyverek teljes eltiltásának és megsemmisítésének kérdését.

Az atomerő békés felhasználása előmozdítaná a dolgozók életszínvonalának növelését az európai államokban.

A Német Demokratikus Köztársaság kormánya üdvözli a szovjet kormánya azzal a javaslattal, hogy hivatnak össze nemzetközi gazdasági értekezletet és létesítsenek nemzetközi kereskedelmi szervezetet. A Német DK kormánya hajlandó hozzájárulni a nemzetközi kereskedelmi kapcsolatok kiterjesztéséhez és elmélyítéséhez.

3.

A két küldöttség megelégedéssel állapítja meg, hogy a Szovjetunió és a Német Demokratikus Köztársaság testvéri barátsága, amely a két állam népeinek a szocialista építés művésze és a béke biztosításához fűződő érdekközösségének szilárd és megengedhetetlen alapja, nyugszik, fejlődésével egyaránt szolgálja a Szovjetunió és a Német Demokratikus Köztársaság javát. A két fél következetesen tiszteletben tartotta a Szovjetunió és a Német Demokratikus Köztársaság közötti kapcsolatokra vonatkozó 1955. szeptember 20-i egyezményben foglalt kötelezettségeit, hogy kapcsolatokat a teljes jogegyenlőség elvei alapján, a szuverenitás és a belügyekbe való be nem avatkozás kölcsönös tiszteletbentartása alapján fellesszék.

A két állam kormánya kijelentik, hogy továbbra is a fentemlített elvek fognak kölcsönös kapcsolataikat meg-

ingathatatlan alappal szolgálni. E fontos elvek állandó tiszteletben tartása — mint ahogyan ezek az elvek kifejezésre jutottak a Szovjetunió és a többi szocialista ország közötti barátság és együttműködés alapjainak fejlesztésére és megerősítésére vonatkozó 1956. október 30-i szovjet kormánynyilatkozatban — hozzá fog járulni a Szovjetunió és a Német Demokratikus Köztársaság közötti barátság és együttműködés további megerősítéséhez, mivel ezek az elvek mindkét ország érdekeinek megfelelnek.

Az említett elvek alapján a két fél őszintén megbeszélte és közös egyetértésben rendezett számos olyan politikai és gazdasági problémát, amelyek a Szovjetunió és a Német Demokratikus Köztársaság közötti kapcsolatok fejlődéséből fakadtak.

A két fél megbeszélte a szovjet csapatoknak — az érvényben lévő nemzetközi szerződések és egyezmények értelmében — ideiglenesen a Német Demokratikus Köztársaság területén való jelenlétével kapcsolatos problémákat. Megegyeztek abban, hogy a Szovjetunió és a Német Demokratikus Köztársaság közötti 1955. szeptember 20-i szerződés értelmében a közeljövőben egyezményt kötnék, amely rendezi a szovjet csapatoknak a Német Demokratikus Köztársaság területén való ideiglenes állomásozásával kapcsolatos problémákat, különös tekintettel a büntetőjogi és polgári perek jogrendjével kapcsolatos problémákra, az NDK-ban tartózkodó szovjet katonai egységek által legénvibe vett lakóházak és középületek használatával kapcsolatos problémákra, az NDK tulajdonát képező távközlési vonalak és eszközök, valamint közlekedési eszközök használatával kapcsolatos problémákra, stb.

A Német DK küldöttségének javaslatára a felek eszmecserét folytattak a Német Demokratikus Köztársaság szuverén jogainak az ország légiterületén való gyakorlását illető problémáról. A felek egyetértően úgy vélik, hogy azok a négyhatalmi egyezmények, amelyek alapján az Amerikai Egyesült Államok, Anglia és Franciaország repülőgépei a Berlin és Nyugat-Németország közötti légi korridor használatát, ideiglenes és korlátozott jellegűek és nem érintik a Német DK légiterületi szuverenitása elismerésének elvét.

A két fél megegyezett abban, hogy a Szovjetunió és a Német Demokratikus Köztársaság a közeljövőben konzultációs szolgálatra vonatkozó megállapodást köt egymással, amely meghatározza a két fél kölcsönös jogait konzultációs intézmények megnyitását illetően, a konzulok jogait, előjogait és kiváltságait, valamint állampolgárok jogainak és érdekeinek védelmére irányuló tevékenységüket.

A két fél felismerte annak szükségességét is, hogy honpolgárai személyi jogainak és érdekeinek védelmét illető együttműködésük fejlesztése céljából a legrovidebb időn belül egyezményt kössenek a polgári és büntetőjogi perekben való jogsegélyre vonatkozólag.

A két kormány megelégedéssel állapítja meg, hogy a Szovjetunió és a Német DK közötti széleskörű együttműködés a kultúra, művészet, tudomány és technika terén szorosan fejlődik a teljes jogegyenlőség alapján, ami megfelel mindkét ország érdekeinek. Megegyeztek abban, hogy a két állam közötti műszaki-tudományos együttműködés további kiterjesztése érdekében a közeljövőben tanulmányozni fogják a szakember-csere problémáját.

A felek kijelentették, hogy készek megvizsgálni a kulturális értékek kölcsönösségén alapuló visszaszolgáltatásának kérdését (műalkotások, levéltári anyagok, stb.) azzal a céllal, hogy véghezvigyék a háború idején előállt illyenszerű kérdéseknek a szovjet kormány javaslata alapján már megkezdett rendezését. A Német Demokratikus Köztársaság kormányküldöttségének kívánságára a felek megegyeztek abban, hogy kölcsönösen hozzájárulnak azoknak a személyeknek állampolgárságával és lakóhely-cseréjével kapcsolatos kérdések megoldásához, akiknek a Szovjetunióban vagy a Német Demokratikus Köztársaságban közeli rokonok vannak; ezeket a kérdéseket kölcsönös megegyezés alapján, a szóban forgó személyek érdekeinek szem előtt tartásával oldják meg.

A felek megegyeztek abban, hogy intézkedéseket tesznek a két ország honpolgárai közötti posta és oszmagforgalom megjavítása érdekében. Megegyeztek jött létre arra vonatkozólag is, hogy a saját területén mindkét fél biztosítja a másik fél állampolgárai emlékműveinek és sírjainak gondozását.

4.

A tárgyalások keretében fontos szerepet jutott a Szovjetunió és a Német Demokratikus Köztársaság közötti gazdasági kapcsolatok kérdésének. Megállapították, hogy a két ország közötti gazdasági együttműködés az egyenlőség, a kölcsönös előnyök és a kölcsönös testvéri segítség alapján fejlődik. A felek megerősítették ezt az elhatározásukat, hogy a jövőben is ezen az alapon fejlesztik és erősítik a Szovjetunió és a Német Demokratikus Köztársaság közötti gazdasági együttműködését.

A Szovjetunió kormánya és a Német Demokratikus Köztársaság kormánya megegyeztek abban, hogy az 1957-es kereskedelmi szerződés keretében jelentősen növelik a kölcsönös áruszállítást. A Szovjetunió az 1956-os áruszállítások mennyiségéhez viszonyítva 1957-ben 30 százalékkal növeli a Német Demokratikus Köztársaságba irányuló áruszállítást. A gépek, felszerelések és más ipari és háztartási áruk ellenében a Szovjetunió megnövekedett mennyiségű kohászati kokszt, kőolajat, hengereket, árut, fűrészfűrűt, több más ipari nyersanyagot és élelmiszert szállít a Német Demokratikus Köztársaság-nak.

(Folytatása a 4-ik oldalon.)

HÍREK közlemények HÍREK

Rádióműsor

Péntek, január 11.

BUKAREST I.: 6: Román népi melódiák. **6.25:** Induló kóruszene. **6.45:** Szórakoztató zene. **7:** Hírek. **7.10:** Szórakoztató zene. **7.35:** Népi dalok és táncok. **8.15:** Lap-szerke. **8.30:** Zene. **9:** Esztrád-zene. **10:** Román népi muzsika. **10.35:** Operazene. **11:** Hírek. **11.03:** Könyvzene. **11.50:** A főváros hangversenyleteléből. **13:** Hírek. **13.10:** Operettárjak és kettősök. **13.35:** Zene. **14.45:** Esztrád-hangverseny. **15:** Hírek. **15.40:** Rapszodiák román zenészerzőktől. **16.45:** Jacob Savu énekel. **17:** Hírek. **17.19:** Könyvzene. **17.40:** Folklor művek. **19:** Hírek és kommentár. **19.10:** A legnépszerűbb dalokból. **19.45:** Román könnyűzene.

19.55: Jóéjszakai gyerekek! **20:** Román könnyűzene. **20.15:** Rádiószínház. **21.35:** Könyvzene. **22:** Hírek, sport hírek. **22.30:** Román könnyűzene. **23.10:** Hangverseny.

BUKAREST II.: 14: Hírek. **14.03:** Déli hangverseny. **14.40:** Albán dalok. **15.40:** Enekkhangverseny. **16:** Hírek. **16.20:** Könyvzene. **17:** Enekkhangverseny. **17.15:** Itt Moszkva beszél! **18:** Hírek. **18.10:** A legnépszerűbb melódiákból. **19.45:** Szerelmi dalok. **20:** Hírek. **21:** Hírek. **21.05:** Zene. **21.15:** A szocialista országok időszerteiből. **21.45:** Operafeldadás. **23:** Hírek és sport hírek. **23.15:** Bji hangverseny.

Az aradi villanygyár közleménye

Az aradi villanygyár közli, hogy a minisztérium engedélyével január 10-től kezdődően az 1956. december 1-én életbe léptetett fizetési rendszer megszűnik. Megszűntetik a központi postásküldetésben lévő pénztárat is és az üzletben lévő pénztárnál csak a helyszínen ki nem fizetett villanydíjakat vetelezhik be.

A villanyórák leolvasása, a számlázás és a villanyáram díjának bevételezése pénzbeszedők útján történik, akik a tervszerűsített 45 napos időközökben felkeresik az előfizetőket, leolvassák az órákat, elkészítik és a helyszínen bevételezik a számlákat. Azokat az összegeket, amelyeket nem fizetnek ki közvetlenül a pénzbeszedőnek 5 napon belül a villanygyár pénztáránál (Vörös Hadsereg útja 69-71) kell ki fizetni. Ebbe a fizetési rendszerbe tartoznak az összes aradi előfizetők.

Azok a villanyáram előfizetők, akik a központi postán, vagy a villanygyárnál lévő pénztárnál eszközölték a fizetéseket, fizessék meg a „Decont” nevű jegyzéket, hogy a villanyáram ellenértékének kiszámításakor levonhassák az előlegként ki fizetett összeget.

Az MTTE aradi fiókja

közi, hogy a rajoni néptanács me-zogazdasági osztályával karöltve szervezett méhészeti szaktanfolyam vasárnap, január 13-án reggel 9 órakor kezdődik a rajoni néptanács helyiségében. Felvilágosításokkal az MTTE aradi fiókja (Closca utca 4) szolgál reggel 9-11 és délután 1-3 óra között.

Gyermekek figyelem!
 Szombaton, január 12-én délután 4 órakor
Jancsi és Juliska
 meséjéi láthatóak a báb-színházban.
 OTT LEGYETEK!

Az ENSZ közgyűlés újra tárgyalta az úgynevezett „magyar kérdést“

NEW YORK. (Agerpres.) — A TASZSZ jelentő:

Az ENSZ közgyűlés, az Egyesült Államok küldöttségének kitartó sürgetése folytán, kénytelen volt újabb tárgyalni az úgynevezett „magyar kérdést“. Az Egyesült Államok újabb felkérte a magyar kérdést — holott Magyarországon már helyreállt a rend. — És ugyanakkor el akarja terelni a közgyűlés figyelmét egyes fontos kérdésekről megvitatásáról. Ezért Anglia, Franciaország, Spanyolország, a Fülöp-szigetek, Salvador, Chile és több más állam támogatásával újabb határozati javaslatot terjesztett be.

A határozati javaslat szerzői — mivel Magyarország belügyeibe való előző beavatkozások kísérletük csődöt mondtak — most újabb fogáshoz folyamodtak. Műtán megismételték a Magyar Népköztársaságra és a Szovjetunióra vonatkozó, a magyarországi ellenforradalmi összeesküvés elfojtásával kapcsolatos előbbi javaslatokat, azt javasolták: létesítsenek különleges bizottságot a Magyarországból elmenekült politikai és közönséges bűnözők és egyéb trázárulók kihalgatására.

Az USA, Irország és Tháiföld képviselői a délelőtti ülésen igyekeztek elárasztani a határozati javaslatot. Mivel újabb érvek nem volt, rágalmatokat szórta a Magyar Népköztársaságra, a Szovjetunióra, az egész szocialista táborna és mindenképpen igyekeztek bevinni az ENSZ-t a szocialista országok elleni „keresztes hadjáratba“. Lodge amerikai küldött beszédében felszólította az ENSZ-t „ne tévesse szemelő a magyarországi helyzetet“. Alsenteskedve az „emberi jogok lábbal tiprásával“ és „a szabadság elnyomásával“ vádolta Magyarországot és a

V. V. Kuznyecov, a szovjet küldöttség vezetője nagyhatású beszédében

leplezte le a magyar kérdés újabb felvetése mögött rejlő indokokat és annak céljait.

V. V. Kuznyecov részletesen ismertette az Egyesült Államoknak Magyarországot és a szocialista tábor többi országát ellen kifejtett tevékenységét. Rámutatott arra, hogy az amerikai hadsereg egyes képviselői és több politikus majdnem nyíltan elismerik, hogy részük volt a magyarországi véres események megrendezésében. Hangsúlyozta, hogy a hivatalos amerikai szervek felforgató, magyarellenes tevékenységét semmiféle hamis szónoklattal és kihívó jellegű határozati javaslatlással sem lehet elkerülni. Bizonyos amerikai körök továbbra is megkísérik beavatkozni Magyarországot belügyeibe és a Magyar NK ellen uszítják az ellenforradalmi elemeket.

Könnnyű megérteni — hangzott a szovjet küldöttség vezetője — hogy az Egyesült Államok képviselői igyekeznek megfosztani a magyar népet kivívott demokratikus jogaitól és egy csoport megrögzött ellenforradalmárt, a nép által az országból kieb-ruidalt fasizisták akarnak uralkodni juttatni. Nem véletlen az, hogy az amerikai küldöttség kedvezőtlenül fogadta az emberi jogok kidolgozásá-
alatt lévő egyezményt. Az Egyesült Államok kormányai kérték más államok szuverenitásának durva lábbal tiprására alapozzák nemzetközi kapcsolataikat. „Vajon nem ezt bizonyítja-e

az Egyesült Államok közel- és közép-keleti politikájára vonatkozó új „doktrína“ közlése? — tette fel a kérdést V. V. Kuznyecov. Világos, hogy ez esetben arról van szó, hogy „az üres tér“ beöltésének ürügye alatt a gyarmati rendszer ellenes, nemzeti felszabadító mozgalmak elfojtására használják fel az amerikai hadsereket, s rákényszerítve az arab országokra a gyarmati uralmat, egy-
uttal támogatják a monopóliumokat és országok természeti kincseinek megkaparintásában.

Csak az egészen naiv emberek nem fogják fel, hogy az amerikai politika a különböző árnyalatú gyarmati kizsákmányoló kis csoportjainak érdekeit szolgáló imperialista terjeszkedési politika. Ezek a népek egyenlőtlenségek, gyarmati gazdaság-
guk és félnek Ázsia és Afrika népeinek megjelenésétől a történelem színpadán.

A szovjet küldöttség vezetője ez-
után Nixonnak, az Egyesült Államok elnökének ausztriai látogatásával foglalkozott és számos példával mut-
talott rá arra: a látogatás célja a magyarországi ellenforradalom tevé-
kenységének fokozása volt. Felemlít-
ette, hogy Nixon visszatérése után méginkább terjesztették a legkülön-
bözőbb képtelenségeket és koholmány-
okat a magyarországi helyzetről. Bizonyos amerikai körök — hang-
súlyozta Kuznyecov — nehezen békül-
nek meg azzal, hogy az amerikai adó-
adóztatók pénzétől megszervezett
magyarországi ellenforradalmi ál-
lamcsiny tökéletesen csődöt mondott.
Mi csak annyit mondhatunk a szocia-
lista tábor országai, a béke és ha-
ladás elleni „keresztes hadjárat“ su-
galmozóinak és rendezőinek, hogy
erőfeszítésük hiábavaló. Ne ringas-
sák magukat csalá reményekben. A
békészerető népek nem felejtik el,

hogy a reakció erői folytatják a szocia-
lizmus győzelmes előrehaladását
megakadályozni igyekvő bűnös tevé-
kenységüket.

„Ami Magyarországot illeti, a ma-
gyar nép meggyőző módon bebizony-
ította: sem az összeesküvés sugal-
mazóinak kísérletei, sem a nemzet-
közi reakció és ügynökeinek veszté-
dűe nem akadályozhatja meg, hogy
megerősítse népi demokratikus ál-
lamát, hazája gazdasága és kultúrája
újabb felvirágoztatásán munkálkod-
jék.“

A nemzetközi reakciók körök ilyen
körülmények között igyekeznek újabb
zavargásokat keltetni és kihívó jel-
legű magyar-ellenes kampányt vezet-
nek. Az új határozati javaslat sugal-
mazó, akik bizottság felállítását ja-
vasolják a Magyarországról elmen-
ekült politikai és közönséges bűnözők
és a magyar-ellenes tevékenységet
kifejtett egyének kihalgatására,
igyekeznek rávenni az ENSZ-t, hogy
hazaárulókat, politikai és közönsé-
ges bűnösöket használjanak fel Ma-
gyarországot ellen. Ez a Magyaror-
szág belügyeibe való újabb beavat-
kozási kísérlet ellentétben áll az
ENSZ alapokmánya szellemével és
beülvével. Ez csak azt mutatja, mi-
nyen aljas módszerekhez kénytelenek
folyamodni a magyarországi állam-
csiny sugalmazói, akiket oly alapo-
san megelégedtetett a magyar nép.

A szovjet küldöttség vezetője ez-
után rámutatott arra, hogy az ilyen
bizottság létesítése szöges ellentét-
ben áll az alapokmánya egyes sza-
záival, majd éles bírálatát rész-
sítette az ENSZ főtestületén a kérdés-
ben tanúsított féltékeny eljárása
miatt.

„Ideje lenne végetvetni a magyar
nép ellen folytatott aknamunkának“
— fejezte be beszédét V. V. Kuz-
nyecov.

Az Albán Népköztársaság kikiáltásának 11. évfordulója

Albánia hős népe hosszú évszázadokon át harcolt rettenthetetlen bátorsággal és kitartással ellen a törökök, majd a fasiszta belakodók ellen.

1944 őszén, a felszabadító szovjet hadsereg feltartóztatatlan előnyomulása és az albán népi forradalom győzelme eredményeképpen, az albán nép kivívta teljes szabadságát és saját kezébe vette sorsának intézését.

Az 1945 decemberében megválasztott Albán Alkotmányozó Népgyűlés 1946 január 11-i első gyűlésén, az egész albán nép óhajának megfelelően, kikiáltotta az Albán Népköztársaságot. Ez az esemény döntő lépést jelentett előre a felemelkedésnek azon az úton, melyre az albán nép 1944 november 29-én, a fasiszta járom alól való teljes felszabadulásának napján lépett.

Az elmúlt tizenegy év alatt Albániában — mely egy a második világháború kitörésekor egyike volt Európa legelmaradottabb országainak — melyreható változások mentek végbe. A hosszú ideig elnyomás örökségeként az országban nem volt ipar, vasútvonal, nem voltak felső iskolák, a mezőgazdaságban egészen kezdetleges módszerekkel dolgoztak.

A Szovjetunió és a baráti népi demokratikus államok segítségével, az Albán Munkapárt által vezetett albán dolgozók nagy eredményeket értek el országuk elmaradott agrárléből el-
ragzó mezőgazdasági-ipari ál-
lamává való átalakításában.

Az Albán Munkapárt tavaly májusban tartott III. kongresszusa felmérte azokat az eredményeket, melyeket a fiatal Albán Népköztársaság fennállásának tíz esztendeje alatt elért.

Megállapították, hogy az első öt éves terv jó célkitűzését: a korszerű ipar alapjainak megteremtését, nagy vonalakban megvalósították. Az energetikai ipar ter-
mése például 1955-ben 1938-hoz képest tízszeresére emelkedett. Az

1938-ban még nem létező gép-
gyártóipar 1955-ben már ötször
annyit termelt mint 1950-ben. A
króm- és bauxit- (Albánia egyik
legfontosabb ásványi gazdagsága)
1938-hoz képest 1955-ben tizen-
hatszorosát termelték.

Jelenlősen emelkedett a köz-
szükségleti cikkek gyártása is:
1955-ben az 1938. évihez huszon-
hatszorosát termelték.

A mezőgazdaság is nagy fejlődésnek indult. A gabonatermés 1950-hez képest ötvenhárom szá-
zalékkal emelkedett. Albánia más-
odik öt éves tervé a mezőgazda-
ság szocialista átalakításának, fej-
lesztésének tervé. Nem kétséges,
hogy az albán dolgozó parasztok
nagy eredményeket érnek majd el
a korszerű mezőgazdaság megte-
remésében és ezáltal is hozzájár-
ulnak az albán nép életszínvona-
lának emeléséhez, ami egyike az
Albán Népköztársaság legfonto-
sabb célkitűzéseinek.

Az első öt éves terv folyamán
jelentős eredményeket értek el az
országban megindult kulturforra-
dalomban. Negyven éves korig
teljesen jelszámolták az irstudat-
lanságot (a felszabadulás előtt a
lakosság nyolcvan százaléka volt
analfabéta). Megkezdte működé-
sét az ország első hat felsőoktatá-
si intézete és bevezették a köte-
lező ingyenes elemi oktatást. 1938
hoz képest a különböző iskolák
növekedésének száma háromszor-
osra emelkedett.

Az Albán Népköztársaság fenn-
állásának tizenegy esztendeje óta
közvetlen békepolitikát folytat
és a szocialista tábor többi orszá-
gaival együtt minden erőfeszítést
megtesz a békés egy-
másmellettélés előinek diadala-
juttatásáért.

Országunk dolgozó szeretettel
köszönti a testvéri albán népet
az Albán Népköztársaság kikiál-
tásának évfordulója alkalmából és
további sikereket kíván nekik
országuk fejlődéséért, a vilá-
g békéjének biztosításáért foly-
tatott eredményes munkájában.

Sz. M.

Anthony Eden brit miniszterelnök lemondása

LONDON. (Agerpres.)
Január 9-én délután Londonban
hivatalosan közölték, hogy Anthony
Eden angol miniszterelnök lemond-
ott. Aznap délután a miniszteria-

nás ülést tartott, majd Erzsébet ki-
rállyó fogadta Edent és elfogadta a
miniszterelnök lemondását. Még nem
tették közzé, ki lesz Eden utóda.
Noha mind a hivatalos jelentés,

mind Eden személyes nyilatkozata e-
döntő elhatározást a volt kormány-
elnök „súlyos egészségi állapotával“
indokolja, politikai megfigyelők
egyöntetű véleménye szerint ez a lé-
pés a volt angol miniszterelnök har-
minc évét politikai pályafutásának
„diástelen végét“ jelenti. Eden ka-
land és meggondolatlan politikájá-
val rendkívül súlyos helyzetbe so-
dorta Angliát.

Londonban hangsúlyozzák, hogy a
lemondás igazi oka a brit politiká-
nak a szuezi kérdésben szenvedett
kudarca, valamint az Egyiptom elleni
francia-angol agresszióknak Ang-
lia politikai és gazdasági életére
kibátó káros következményei. Anglia
és Franciaország egyöntetű nemzet-
közi megbélyegzése és az ENSZ ez-

irányú határozatai eredményeként e-
ket ország hírlene elvesztette nem-
zetközi tekintélyének javarészt és
veszedelmesen meggyengült állá-
sai különösen a Közép-Keleten.

Másrésről az egyiptomi agresszió
következtében a Szezi csatorna
használaton kívüli helyezése és ez,
hogy Anglia képtelen volt nemzet-
gazdaságát a hagyományos közép-
keleti forrásokból kőolajjal ellátni,
drámai módon súlyosbították Anglia
amugyis nehéz gazdasági helyzetét.

Az ország belpolitikai életére nagy
kihatással voltak ezek az események.
Maga a konzervatív párt is — a-
melynek Eden a vezetője, — nem
volt egységes véleményen a Szezi
csatorna és az Egyiptom elleni ag-
resszió kérdésében.

Anthony Eden brit miniszterelnök lemondásának világviszhangja

LONDON. (Agerpres.)
Az angol sajtó egyöntetűen elis-
meri, hogy Eden lemondása elkerül-
hetetlen volt.

A Daily Mail című konzervatív
lap azt írja, hogy „Eden politikája
legalább is ideiglenesen csődbejutott“
és hogy „másokra vár a feladat, va-
lamint megmenteni ebből a bukás-
ból.“

A News Chronicle liberális lap
hangsúlyozza, hogy „igen mélyek a
szuezi ügy sebhelyei“ és „elkerülhe-
tetlenné vált a vezetés kiserelése-
se.“ A Manchester Guardian úgy vé-
li, hogy „Eden lemondása a reá-
kényszerített határozat végrehajtása.“
„Eden politikája Angliát az 1940
óta nem ismert helyzetbe taszította
— írja a lap — s mindaddig, míg
Eden maradt volna a Downing-
streeten (a miniszterelnöki palotá-
ban) nem volt lehetőség a kár hely-
rehozására. A nemzeti újjáépítés új
kormányfőt követel.“

A Daily Mirror azt írja, hogy
Eden miniszterelnöki tisztségében
számos hibát követelt el és ezek kö-
zül a szuezi ügy volt az, amely
„romb döntötte egész politikáját.“

A Daily Herald és a Daily Wor-
ker című lapok hangsúlyozzák, hogy
Eden, a politikája következtében elő-
állott súlyos válság közepette vonult
vissza és nem oszup a miniszter-
elnök kiserelése, hanem az ország
újabb politikai orientációja érdekében
általános választások megtartását
követeli Angliában.

Lapzárkór

Anglia új miniszterelnöke

LONDON. (Agerpres.)
Londonban hivatalosan közölték,
hogy a lemondott Anthony Eden
helyett Harold Mac Millant nevezték
ki Anglia új miniszterelnökévé

Harold Mac Millan az Eden kor-
mányban a külügyminiszteri és a
pénzügyminiszteri tisztséget töltötte
be.

A Szovjetunió és a Német Demokratikus Köztársaság kormányküldöttségeinek közös nyilatkozata

(Folytatás a 3-ik oldalról.)

A Szovjetunió kormányja ugyan-
akkor hozzájárult ehhoz, hogy a Né-
met Demokratikus Köztársaság nép-
gazdasága számára szükséges áruk
beszerzésére 1957-ben 340 millió ru-
bel értékű szabadváltó-kölcsönt
nyújt a Német Demokratikus Köztár-
saság kormányának.

A Szovjetunió és a Német Demo-
kratikus Köztársaság gépipara kö-
zötti együttműködésnek a kooperálás
irányában való fejlesztésével kapcsola-
tos eszmecsere nyomán, a felek
meggyeztek abban, hogy megbízák
gazdasági szerveiket az erre a kér-
desre vonatkozó javaslatok kidolgo-
zásával és azzal, hogy 1957. évi fo-
lyamán megfelelő egyezményeket kös-
senek.

5.

A küldöttségek véleményeserét foly-
tatták a német kérdésben. A két fél-
nek az az egyetemes véleménye, hogy
mind a német nemzet jövője, mind
az európai béke szempontjából óriási
jelentősége volna a német kérdés bé-
kés és demokratikus rendezésének.

A német kérdés békés és demokra-
tikus megoldása elsősorban a németek
ügye kell hogy legyen; a meg-
oldás előfeltétele pedig a kölcsönös
megértés és közeledés a két német
állam között.

Németország békészerető és de-
mokratikus államba való újjraegyesí-
tésének legfőbb akadályai a Német
Szövetségi Köztársaság kormányának
jelenlegi politikai irányzata, a fel-
fegyverkezés, a NATO agresszív ka-
tonai tömbjében való részvétel, poli-
tikája, s a demokratikus szabadság-
jogok elfojtása Nyugat-Németország-
ban.

Európa népei, amelyek több ízben
szemrevették már a német imperialis-
mus agressziója miatt, teljes joggal
erélyesen elítélik Nyugat-Németor-
szág remilitarizáló politikáját. A né-
met militaristák és junkerek a mult-
ban már nem egyszer az országot a
remilitarizáció útjára taszították. Ez
az ut rengeleg áldozatot követelt Eu-
rópa népeitől, termékek rombolást
okozott nekik — s óriási szerencsét-
lenségeket okozott magának a német
népnek. A német militaristák újabb
agressziója elsősorban a német népre
zudítana katasztrófális következmé-
nyeket.

A kötelező katonai szolgálat beve-
zetése a Német Szövetségi Köztár-
saságban, a fegyveres erő gyors úte-
N. A. BULGANIN.

A Szovjet Szocialista Közlár-
saságok Szövetsége Minisz-
tertanácsának elnöke

Moszkva, 1957. január 7.

mű megalakítása, a Szövetségi Köz-
társaság kormányának óriási össze-
gű költsékeze fegyverkezése, a
NATO decemberi ülésének határo-
zata —, hogy atomfegyvert adja-
nak a nyugatnémet hadsereg kezébe
—, mindez arra mutat, hogy a Né-
met Szövetségi Köztársaság jelenlegi
kormányt oseppt sem törekedik Né-
metország újjraegyesítésének békés
megoldására. Ezt bizonyítja az is,
hogy a Német Szövetségi Köztársá-
ság hivatalos személyiségei provoká-
cióra uszítanak a Német DK ellen, és
hogy a Német Szövetségi Köztársá-
ság kormányt megútr és támogat
Nyugat-Németországban és Nyugat-
Berlinben tevékenykedő számtalan
olyan szervezetet és rádióállomást,
amelyek felforgató tevékenységet fej-
tenek ki a Német DK, a Szovjetunió,
Csehszlovákia, Lengyelország, Ma-
gyarország és más szocialista álla-
mok ellen.

A két fél úgy véli, hogy a Német
Szövetségi Köztársaság kormányának
mind az európai biztonság, mind a
német nép nemzeti érdekei szempont-
jából le kell mondania a Nyugat-Né-
metország remilitarizálására való tö-
rekvésről, s hogy a Német Demokra-
tikus Köztársaság és a Német Szö-
vetségi Köztársaság kormányainak
meg kell egyezniük egymással az
egész Németországot érintő kérdések-
ben. Ez megnyitná az utat a német
kérdés végleges rendezése felé.

A tárgyalások során a felek hang-
súlyozták, hogy a Német DK békepo-
litikája jelentős tényező az európai
béke és biztonság megszilárdításában
és a Német DK előmenetele a demo-
krácia és a szocializmus útján, a né-
met dolgozók legnagyobb vívmányai-
nak egyike.

A Szovjetunió és a Német DK kor-
mányai —, amelyeket egymáshoz kö-
tik a varsói szerződésben lefektetett
szövetségi kötelezettségek — kijelen-
tik, hogy meghusztanak minden, a
német kérdés erőszakos megoldására
irányuló próbálkozást, s minde-
nyen kísérletet, amely ellenséges ak-
ciókkal alá akarná akasztani a Német
DK népi demokratikus rendszerét.

A két fél — a proletár nemzetközi-
ség elveitől vezérelve — kötelese-
nek tartja, hogy minden eszközzel
hozzájáruljon a békészerető szocialis-
ta államok egységének megszilárdítá-
sához, s ebből a szempontból nagy
jelentősége van a Szovjetunió és a
Német DK fejlődő és erősödő testvéri
barátságának.

OTTO GROTEWOHL

a Német Demokratikus Köz-
társaság miniszterelnöke

Támadás a nyugatnémetországi szovjet nagykövetség épülete ellen

BONN. (Agerpres.)

Január 7-én éjjel támadást intéz-
tek a nyugatnémetországi szovjet
nagykövetség épülete ellen. A gép-
kocsin érkező banditák kövekkel
betörték a nagykövetség épületének
és a mellette lévő klubnak több
ablakát. Jellemző hogy a rendőrség
a támadás után negyven perccel ér-
kezett a színhelyre.

A banditák, felhasználva, hogy
bűntelenül uszták meg tettüket,
másnap éjjel is megismételték a
támadást s betörték a klub épületé-
nek ablakait.

Nyugat-Németországban mind na-
gyobb méreteket ölt a szovjetellenes

propaganda, amelyben tevékeny részt
vesznek a magasrangú személyek,
sőt miniszterek is. Eppen ezért nem
véletlen a Szovjetunió Német SzK-
beli nagykövetsége elleni támadás,
amelynek célja a Német Szövetségi
Köztársaság és a Szovjetunió kö-
zötti kapcsolatok elmersítésére.

Sz. M. Kudreavcev, a Szovjetunió
Német SzK-beli ideiglenes ügyvivő-
je meglátogatta Hallsteint, a szö-
vetségi külügyminisztérium állam-
titkárát és átnyújtotta tiltakozását,
amelyben követeli a támadás meg-
szervezőinek és résztvevőinek fele-
lősségrevonását és a szovjet nagy-
követség és munkatársai biztonságá-
nak szavatolását.

A Népszabadság „Egységben a közös célok eléréséért“ című cikke

BUDAPEST. (Agerpres.)

A Népszabadság című lap január
8-i számában „Egységben a közös
célok eléréséért“ cím alatt cikket
közöl a Bulgária Csehszlovákia,
Románia, Magyarország és a Szov-
jetunió kommunista és munkás-
pártjai és kormányai képviselőinek
budapesti találkozásáról.

Erre a találkozóra azért volt
szükség — írja a lap — hogy szé-
leskörűen elemezzék a jelenlegi
helyzetet és levonják a megfelelő
következtetéseket. Az ilyen talál-
kozások segítik a Szovjetuniót és a
népi demokratikus országokat, hogy
számos hibát kiküszöböljenek és a

lehető legmegfontoltabban működje-
nek együtt. Ez a találkozó különle-
ges jelentőségű Magyarországra.

A szocialista tábor országai kö-
zötti egységre hivatkozva, a lap
hangsúlyozza, hogy a lengyelországi
és magyarországi eseményekkel
kapcsolatban nyugaton nem szün-
nek meg a szocialista tábor, a nem-
zetközi kommunista mozgalom bom-
lásáról szóló jóslatok. Helytelen len-
ne azt állítani — írja a lap —
hogy az utóbbi hónapok eseményei
nem okoztak kárt a mozgalomnak.
A szocialista tábor egysége azonban
kiállta ezt a megpróbáltatást.

A nyugatnémet közvélemény tiltakozik a Saar-vidéki Kommunista Párt betiltása iránti kísérletek ellen

BONN. (Agerpres.) — A TASZSZ
jelentő:

Schroeder, a Német SzK belügy-
minisztere január 8-án javasolta a
Saar-vidék belügyminiszterének: tilt-
sa be a Saar-vidéki Kommunista
Pártot. A nyugatnémet sajtó már a
Saar-vidéket a Német SzK-hoz való
csatolása előtt utalt arra, hogy a
az övezetségi kormány ki akarja ter-
jeszteni a Német Kommunista Párt
betiltásáról szóló határozatot a Saar-
vidéki Kommunista Pártra is. Ezek
a hírek a német demokratikus közvé-
lemény tiltakozását váltották ki.

Fritz Besel, a Saar-vidéki Landtag
kommunista képviselője állást foglalt
a bonni igazságszolgáltatásnak eme
mesterkedése ellen és kijelentette,
hogy a Saar-vidéki Kommunista Párt
önálló szervezet, saját alapszabály-
zatával és programmal. Besel kijelen-
tette, nem létezik jogi alap arra,
hogy a nép által választott kommu-
nista képviselők mandátumát meg-
semmisítsék. A Saar-vidéki Kommu-
nista Párt minden eszközzel megvé-
di létjogosultságát.

Egyes nyugatnémet lapok szintén
elismertik a Német SzK kormány
akcióinak törvénytelenességét. A
Frankfurter Rundschau január 4-i
számában a következőket írja: „A
Német Szövetségi Alkotmánybírósa-
gának a Németország Kommunista
Pártjának törvényen kívüli helyze-
séről szóló ítéletét nem lehet a Saar-
vidéki Kommunista Pártra is alkalm-
mazni, amennyiben ez önálló terüle-
ti szervezet, amelynek sem jogi, sem
szervezeti szempontból semmi köze
sincs a Német Kommunista Párthoz.“